

Primum substantiae.

Diles ideo unioes substantiales s' mi in complicito qd constituant substantiam in hoc eis, et efficiunt unum pte; illa; sed et aio constitutus trin in suo eis, et efficit unum pte; illa; pte; aio enim incompletus, & genito muis complicitus. Ita secundum fratrem pte; confessori. T' prout est ab agente, et sic e' muis actualis compitus qd si constituit, sed sufficit agens in hoc e constitutum, et ratus efficit remunq; aduersus i' illa. T' prout recipi-
bit in subto, et sic et' e' muis compitus qd sufficit substantum constitutum in suv eis, et unum qd aduersus illa efficit. T' Proinde muis trii, et rata ad-
illorum efficiens remunq; pte; illa, et sic e' muis in compitus trin si suffi-
quens, sed constitutus. T' agi et' v' mui longitudo est orbum aci' expa-
sis. T' uocata' ea orbum sui trii. Et si uolum e' invenient in circu
cirrhus pte; ee' compitum, et in compitum, non s' hinc pnam linea est sufficiens
prout componentur corpus hunc ex parte in compita, prout rati' le' per illam
spes qd nobilitatis sunt entia completa. Alia qd hoc fo. arti' posint, & le-
uiores sunt momenti, & in uoga tractantur.

Secordi' fa.

¶ Denitus ita erga simplicia dapi poenit.
Responde ergo cor' et probaberis, et propositi pte; obiecta ens qd n' sit
sophist' alibi. qd ostendit ens qd deo constitutum fuerit ad aliud carni-
culatum pte; possit dicitur. Si ens qd o' ens factibile s' pte; fact' pte; pte;
sophist' pte; fact' datur. Sed in' trios contradictorios si datur medium. qd o'
ens factibile s' est pte; fact' & aduersus.

Vix. Ex mysterio in carnibus resuunt nova pte; factibilis,
q' pte; factibilis et' erunt pte; facta. H' legi cuncta. Spic' e' qd ad nos ut facta
facta facta e' noua cunctatio entropi, et e' ini' fraterem es' substantum, si illa-
rum entitas n' ha' dixit. at' u' qd constitutum nouum p'ntum naria
nugia entitas i' dixa ab his q' ex facta dant, q' n' e' pte; factibilis.

Contra sub uno ipque pte; facta facere in factis spic', q' facies facta in
factis dixit contradictorius isti pte; facti; atq; he' hinc v' dixit q' pte; factibilis e' enti-
tas v' dixit ab his q' ex facta dant. Q' que' contradictione: q' dixit et' qui dicit
entib' o' t' euendum quat' efficiuntur p' tubum; t' dixit dico' q' pte;
et' constitutus pte; facti; at' u' ens p'ntate, ist' Subta & aduersus, & Subta hinc
aliam rotem fraterem dixit a' re' uulgata Subta, q' t' nemo possit illi-

gore si alleius est heret dirigit eum fratrem in levia à fratribus
effubis allium & novimus quo est n illigibz.

Si me et p̄t adponso cor̄ obiectior q̄ ex deo ip̄ denti nou-
em grā s̄ma atticūm p̄siblē ē conteneat dñi aia qid s̄ma subian-
Dñi h̄i alijs obijciat subian rehatinam ē p̄siblē expto dñm r̄tōrum
q̄ s̄t subiales. Qm̄ l̄ fcc̄ sermonem & r̄tōve transllentab. I deputati.
fi s̄m n̄ uariet r̄o subia. cuonois subia creata deum resipit trans-
condensat. si s̄m ē imp̄siblē. nam effiḡis reliq̄is p̄ntat̄ & reproze sit-
tup ad alia. subia s̄o nulla cond̄ p̄t q̄ natr̄ p̄c̄ ē in h̄to; ab
i c̄lo nulla q̄ generalē subiam. Captiuū dñm r̄tōrum n̄ uincit. Qd̄
funt i m̄ita p̄siblē; abq̄ ades n̄ pales argum ip̄ hal m̄a ab illi invi-
tem. M̄i p̄siblē h̄i n̄ oīm r̄tōrum transllentatūm. qm̄ p̄ntat̄,
ne s̄t s̄t r̄tōrum.

Crus Gloriosi, quae atra Santa Crux tribuunt corpori
P. domini exstanti in sacramenta Regis et contentum subfusus factitius.
dicitur. Dicit Dominus contemptus habet illos, et huius presentia ad alijs gloriam
exultabit. Non spectare ad gloriam huius. Secundum. Et sacramentis iussi.
47. Act. 5. 1. Vito ergo tibi. Corpus asserit in corpore, Dicitur et spes fac-
vates in invadere fratrem vestrum, et omnes prode alegat fatus. Et formi-
vires. differentes nec alia comparari nec confundi. Dicitur Tunc et munus tuum
et qui cabrinke adiuvantes. In conuentus, ut vestis ad rem vestibam,
ut in probbo subvenies hoc iusti clara.

*Gel uo dñm de denobis quas nā h̄cna assumpa & yb di-
no illi tribuit; & ubiq̄ b̄um Vinum & tu, ē at & ē roate & humarab̄.
P̄t̄ denob̄s prouenientes à p̄t̄b̄s Subiatis q̄ effervescit & mūm subiatis
q̄, ut at & hoc p̄t̄se est lōge spectare ad p̄t̄cum Subiatis, ut p̄t̄ q̄c̄, cer-
es nō q̄ prouenient i p̄t̄b̄ Subiatis, & effervescit & mūm rājacent, ut
ut ē roate & humaratum, in origine & asimilat tertiam sp̄m ut & asper-
fici in q̄ Subiatis spectare & ad p̄t̄cum Subiatis, & p̄t̄se, & lōge pro-
prouenientib̄ p̄t̄b̄ Subiatis, & q̄ se rājacentib̄ & dicentib̄, p̄t̄b̄ Subiatis
& Metne, & conles n̄ p̄t̄m ad rājantib̄.*

Sunt dubia. 2. qd. p. qd tales deinde loge signari & min adiaceatibus
et p. min allis logi, ut signari haec i. Materialium statim / qd loge adh-
iun reuocantur. Cuius facile solus qd hui opponi posunt.

D I S T I C T I O N E . 2^a

De disticis placentorum?

Sectio. 1^a

De disticis reali?

Hac dicitur latissim. Fons. lib. 5. cap. 6. que C. Soar. diss. 7. Distio
qd triplex considerari pot. 1. vob meo, et sic nisi aliud est qm plen-
titates circa, & distio. 2. sequitur. et sic nisi aliud est qm negatio eden-
titatis, qd namq; conceptus res mater distio. 3. fratre, et sic nisi aliud est qm
relax ipes mater, et silentibus distio seruicentur, qd relatio in distio sententi-
immixtus.

Mu agendum est de distio qd mo sumpta, qd eis, et hec
fisi. Distio est negatio identitatis, ut colliges in unum distinguunt ab
alio, in quantum non est illo. Distio qd dividitur ex in distioem ex nra, ut
et nro. de disticie nro dilemus postea. Distio ex nra rei adhuc disti-
ti in ratione est modalum.

Distio ratio qd illa qd habet ini res qd gressus facti dinitis sepa-
ratis extare. Haec sra p. uar. diss. 7. sect. 1. lib. 2. distio in possibilium
est negatio: possibilia sra illa qd autem ini duas res possibilia est ratio qm
una, si e una; ut illa, qd dicit ini Socr. et Plat. Negatio illa possibi-
lii ens est n ens, ut ini Socrat. et tenebras, qd ini dico n entia, ut ini
caribat et summa iterum.

2. distio distio ratio in efflatum est n efflatum: distio va-
lis et efflati triplex est. 1. qd distio ratio, et efflati pauciorum, et dicit ini
ratio induta, qd ini Socrat. et Plat. 2. qd efflati ipsa, dicit que inven-
as spes qd infinitas & subalternas, ut ini horum est equum, qd ini et Plat.
am. 3. accedit efflati in toto gre, seu virtutis, et e illa qd dicit ini hu-
biem et qm est. Distio ratio in efflati est illa que dicit ini qm agnos pri-
mas qd ini le reatu distinguuntur, qd constituantur tribus reatuos distio,
n distinguntur qd efflati qd eant n efflati indubius partitum.

Signa autem qd aegnentur posunt, qd ini le reatu distinguuntur.

534

It ha' imprimis prouisa separabilitas sive unum potest sin' alio per
num e' ab eo reatu distinguiri. Quod est quod ita separari possint, et unum
sin' alio conseruari. Si quod plenius de hac heret pone regule; nam non
potest alia conseruari, quod distio ini' taqures non est modali separabilis. Pro
his ut resbus & nomen separata extiterunt ex Subia, illius, uotus,
Argu, Ma' et frā tali alicuius incidentium ex eis per eum offit; cum n.
Subia Argu non sit auctoritate impo. Et ipsam hanc separantem posse
ut Cœlestis Orbi; natio in Angelis clarae sunt potest adiutori illigenit
ut tenet qd' operari. Sitrū mā potest in sitrū debita, Et frā, neq' pote
sit receptio apud, sit mā; si ceterum est separari et non in se. Bene
arguit, heret qd' et mā ex ea sua tunc duas se relati distas.
Hoc et reali distinctione.

Pro distio modali dico disticem modalem, et disticem
nā rei qd' potest in se mā et eius pote ut in Socratis. Et qd' pote
Socratis. Ut enim mā ei' est, subiecti, ut in figura Socratis est in ceteris
Socratis. Ita Socratis. Et. no. id' incidentium qd' distio modali est separatio
nā prouta unus ab alio, id est in qd' unum exterrum pote hinc
alio qd' tibi e' conuerso, et pote qd' illa res qd' destruha alia cum qd' aperte rei e-
rat coniuncta generare potest, distinguitur ab illa ex ea nā rei, sit nā distin-
guere reatu nō potest, qd' illa qd' distinguitur nullo modo pote generare hinc sua
realitate.

Hoc modorum illiguntur qd' pote hinc diminuit et
exigua, qd' hinc entitem sufficiat, ut separare exalgit a rebus quae
modificantur, et qd' initiantur. Ne vero modificantur ab aliis entibus va-
les. Modi sunt Subiecta qd' Regula. Ita, Unio, in herentia et qd' ceteris
rebus qd' extere hinc mā, illigimus hinc hoc qd' illa exalgit a rebus
aliis, in cerebris. Si uero mā sine maiori subiecti, tibi hinc ei' est, ut Subiecta
Pebri, et Subiecta Pauli, tibi dicitur ut Subiecta et inherentia reatu distinguuntur
ut genitum quae modificantur, qd' reatu distinguuntur, ne tibi ei' ei' hinc, sed
aperte distinguuntur; uterque non mā est ita reatu hinc, a qd' alter potest modus
distinguuntur.

Praeter has duas distiones modalem tibi est ratione qd' adiutori dimi-
nunt disticem ex parte animi locum. Sicut agnoscitur in illis, medium, rea-
li minorum, modali uero maiorem, qd' rationem appellat in 1. dist. 2. que. T.
I. sol. legi' fons. 2. sup' lib. 3. sic. 24. Hanc disticem sol. admittit in

alina attributa est grise estatis in eodius superius. Num ergo ad hoc virtualis qualitas sufficiat non est haec admittenda. Quoniam quod huius methe reg. hoc est, et hoc ratione in eodem superius datur ex parte rei distinguendi poterit omnis separatio ex parte, quod unus non est multis alterius, et in complete fratre aliis non includuntur rationes quod non distinguuntur ut continens et contentum; poterintque separari, quandoque rationem ex rei utriuslibet ex separabilitate entis colligantur in creaturis: hoc autem secundum eum esse constat, quod est.

Distio vero reis ea est quod est in aliquo dico in ordine triplex ad diversa pratica, ut in re illam est voluntatem dicimus. Et hoc dicitur virtualis quod est in re est sicut virtuale triplex et operem illius faciunt triplex, quod est in re triplex ratione rationabili, quod est in re ratione rationabiliter rationabili.

Denique eis distio quod est ad qualia, quod neutrum est de omnibus in auctoritate ipsius, aut in adequata, quod auctorum in altero includitur, et in re includitur ab inclusu, ut hoc est in me. Sed vide apud suos. sup. 1. met. 1. 1. no. 4.

O distio de gradib. imm. pista! Pio sufficiente virtualium. Proba suar. dist. 2. q. 1. art. no. 21. Vars. 1. p. dist. 22. no. 1. Publius in logica cap. 4. Et pista quae est. no. 3. art. 1. locis 13. Si quod haec auctoritate sufficit ut alio distinguendi modo possit, quod non dicuntur et aliis ut possit in rebus, quod dicimus eis ad unum, non ut et eius sensu, quod est ab aliis. quod haec distio sufficit.

Obij. Maior distio regis imm. pista, quod differentia est, quod imm. pista possit esse ratione contingenti, sed imm. pista imm. ratione regis distio ex parte rei, et ratione imm. ratione ad probandum existabit, quod non sufficit distio virtualis imm. pista. Quid. conuidenter regis maiorem distionem in modo sufficienti ratione suorum imm. pista, quod imm. pista quod regis triplex maiorum distionem entitatiyan. Quid est. Melius neg. min. quod etiam si sit, et distio tunc minus fons et origo in eadem ratione contingenti quod habet ratione regis, et triplex ratione distinguendi in parte ratione, quod distinguuntur a sensu, ex quo ratione regis ratione constituta est, quod est ratione regis ratione. Logica pista alegata intelligenda est et pista regis non logica in quo bene potest statim distio est habere ratione virtutis.

Dilecti: ubi non datur distio ex parte rei, quod non datur distio estatis, quod non est ratione rationem. Sed animus quod ideo E.T. dicitur attributa divina quod distinguuntur estatis quod non distinguuntur ex parte rei. Quid negans si procedat a causa

36

tive logia. Ad contrairem dicas distictionem estialem logiam si datur in attributis distinguis, quod a consuetudine et memori patitur; et sic non videtur nos. In dico T. s. non dare distictionem ethalium ipsi dina attributa ex quo non distinguuntur ex ea rei, nam dina recte distinguuntur, ut si non distinguuntur estiatis, et distinguuntur quod dina attributa estiatis quod suam infinitatem unum efficiunt inclusi. Et in alio, sicut in confuso. Unde obiter colliguntur in distictione ratione quod in iustificati aliud ethicum, aliud non ethicum.

Colliguntur et ea dictis aliens phizum, et allens logum, seu metrum illud quod non unum hemipentadum suum consupit sed aequaliter, et in hexam subiectum aliquatenus. Quod subiectum haec quae se habeat et ordinem et subiectum: nam phizum est illud quod subiectum haec habet et immixtum est phizum ut hoc est refugium meum quoniam eritabile sua sunt, et circunferenti proprietas adiuncta, et mea id est medicamenta unio, ut se habent eritabiles riteque. Quod quicunque, quibus, est. Alterius logum. Seu metrum est illud quod non unum hemipentadum suum consupit sed aequaliter, et in hexam subiectum aliquatenus. Quod subiectum haec quae se habeant et sufficiunt ad seriem pentadem: sed quicquid illius entitas materialis sit alicuius, et ita se habet relatio, quod circuatur tunc distinguuntur a subiecto: vestitus prout constituit pentadem hunc: vestitus prout distinguuntur ab exteriori, et ethica rei durabilis. Vnde planeum sit allens phizum, distinguuntur ex ea rei a subiecto, cum in haec entitate sit unum allens: non est opus est ut distinguantur allens logum: sed propter illud consupit avenire subiectum quod illam denominat quod ratione constituere potest penum.

Obij entia prima debent esse rationes, sed alia logia non habent rationes. C. est. Si min. Non habent esse alia nisi propter illud, et prout illius opera constituti avenire subiectum illam quod possit esse; quod prout haec non habent entia rationes. Propter min. si non tunc per illud distinguuntur non sunt entia rationes, sed rationes, quae locis est, tunc per illud distinguuntur a singulis, et non omnino habent rationes rationes. Sed et in finibus attributis istius est et ratio dina, et entia rationes et hoc per illud distinguuntur. Itaque quod hic certius roget est sola distictione aut per illud quod constituit, sed illud quod per rationem distinguuntur; unde conseruatur non videtur.

Diles disticio virtutatis non sufficit quod constituerenda alia logia. Et. Propter animis in dina attributis, quod virtutem distinguuntur ab ethica, et non est alia nisi illius. Propter animis. Ad probandum dicas istam distictionem virtutem quod est ethica, et per unum certius avenire alteri per minimas quod significatis, sufficeret ad constituerenda alia logia; distio vero in attributis dina non est ethica, ut dixi, nec certius avenire ethica per minus aliis.

¶ Higes ex artis ergo nō dividit in decem prenta sanguini in
v. enbitatq; apē rei negotio distas. Et p̄t et illum, ut p̄t in rebus et cens
finito; in dureō es re durante in tui et re uicta, in aīe caudina et
paīe, in silu et sp̄i signis scripto. Dicis transscriptio; qd Siles n̄ re-
tinxit s̄ qd ubi, s̄ i illo qd reuult corpus p̄ sens spatio et esse reue partio
qd hic sit circumscriptum.

De aliis conditoris regitis ad finem.
Sexto. *Thera*.

De his quas in predictis mentio abbrancit.

Hac et re late p. in loga cap. & diff. q. 2. Sicut autem cns p. prae-
re regi & cognovit his versibus contento.

Vox una, et simplex, rebus sonina loquenda.

Centia persele, finita, realea, tota

Q[uod] posse. Dubitati v[er]o an Deus ponabi infiniti. Prost negat; q[uod] Deus
et Deus infinitum et dubitatis actibus, non potest unire cum alijs. Sibi et creaturis
et creaturam, et in creaturam, non debet unire. q[uod] si est sed e[st] in se[mper] omnia
in illis. Vide Dars. tom. 1. in 1. p[ro]p[ter] cap. 22. cap. 6. Soai. dis. 2. h[ab]et
4. no[n] t[em]p[or]e, et sequentibus.

¶. no. 80; et sequentibus.
¶. viij. Dicitur ens infinitum, et si ponitur in finitivo: q[uod] est
si Deus sit ens infinitum adlocabis in finito. Sed contra: q[uod] Deus non
convenit fieri, ut dicitur. ¶. viii. contraq[ue] uicinum filium. Ie[us] cuius ponitur in
finito.

Dubitab. 2. Si sat redditio in p̄nas. vlocebi? 3. neg. Ita
libi et Tons. s. met. cap. 1. que q. Sec. 1. Si q̄ illa tñi redditio rea-
litie in p̄nas. p̄n queritur ad officiam rerum q̄ sit in p̄nas. vloce-
bi. q̄t p̄s invenit. est. at Belis longe excedit vim officiomentis
q̄ciamentacionis. q̄. et.

*Obij ad eam Dei aderat sicut predicamentales; ab eo haec
vrm m. denominant, qd. rōe illarum redireb. Deus ad p̄magn. Henr.
vntia, qd nō quis ē ut subtilia qd. denominat alij frā gratias, et tria
sit rōe iussis: alioqui l. subtil in orbis p̄nūs redireb. ponereb., i. dia
subiam crenominet, qd ē fīam.*

Dubitari est an sit proutem idiomatum Deuteronimi in
proposito? Proutem Ante probem ab eo idiomatum, ea mifte-

38
misterio in carnis resultabat, nec alia ei quod ignorum et hu-
manorum attributum in Duen et hominem multum distinxerat; et pro inde
bonitatem quae ratione unius hypotheticae dicens, et huius gratia secunda pone
rie dicentes. Dicuntur. Et incarnationis disp. 23. sect. 1. §. dico. q. Et sic
q. Et incarn. disp. 63. no. 26.

Sed et hoc suar. cit. sect. 4. §. Unum. Non potest quod di-
cuntur de domino duci per Deo sed est hoc dixisse: nam de xii artis dicitur quod
est persona composite, et quod habeat duas naturas, quod sit unus unius hypotheticae
quod non in coenatione negatur et illa circumpedita. Secunda quo generaliter est aqua TT.
Quia illa probata est voluntate de xii artis in hypostase gratia est plena ratione humana nobis
est et haec reduplicatio, in genere suo, est probata et hoc non dicitur a deo qui locutione
non est hoc est pleniorum idiomatum. Sed tamen illa expressio deo de hoc dico quod dicitur
et de xii artis in suppositione mater, id est superna suppeditatio, ut Deus est hoc, Non
binum est hoc quod hoc suppeditimo inclinavit. Suppositum. His positis

Pro hoc quod haec facias. Proponitur in primis, suppeditatio, et
plena propositio quae hoc est, et hoc veritatem ratione humana nobis, si regatur
suppositum, ut ergo sine qua non est Deus pleniorum idiomatum non possit inveni.
Obij. Hoc gratia mori, pati, super oculis corporis est figura
diciuntur de xii artis ratione humana nobis, et tamen dicuntur de deo pleniorum idiomatum
ut dices. Nam et quod illa gratia si dicuntur de xii ratione humana
nobis non dicuntur de illa in suppositione gratia secundum malum; semper non dicimus suppeditatio
mori, ambulare etc. et sicut illa quod est Deus, mortalis est, patitur; oculis cor-
poris ut illa non dicitur. Quod est in sensu non est de illa in suppositione mater, sed ha-
cius quod facit hunc suum. Humanitas in contrario est ratio ponendi. Tunc infor-
mat.

Contra hoc tria praeceperunt. Primo que de ratione sententia no. 63. In-
terrogantem factum. In deo illam instantiam dicitur est persona com-
posita excludens nos non dicitur est Deus, et negat haec de ratione in primis. Sed
nisi distingueamus illam istam; quod est suppositum mater pro suppedito; non illa de ratione ha-
bit potest illam in sensu. ne appareat maius ratio tunc nasci, mori, pati, et potest
veritatem de hispotio est suppositum mater, quoniam ratione in sensu quod suppeditum in
cibus his propotibus est per contra, et non ratio gratia. Hoc probabilem
habet. Ad illa tria rebus; aves et cetera supponit ratio illas pati, mori et suppedito
tribuit; non vero illa dicitur sponte in sensu.

Colligimus ex aliis dicitur. Num ratione ponit in sensu quod ratio ratione sit?

ne obstat quod sit suspicium in fiducia; si supprium non probabi pse. sed hoc ratiōna ponabili in fide, in quantum idem comprehendit cum conscientia compita ingrediāti p̄ficiuntur. Ponet igit̄ ratiōne dñis n̄ prout ex ria dñina est huius compositione. sed prout dicit ratiōne humana substantiam in fide, hic n̄ ex ria humana est verbo debet unum p̄le, et in rōe ria. sed in rōe p̄sonal, utraque n̄ tam dñina quoniam humana effidit unum p̄le, et rōe.

Dubitabili 4. An ratiōnes, priuiae, et entia ratiōnis ponantur in fiducia? Neque quod si hanc entia ratiōnia. Dubitabili 5. de gr̄e, spe, caritatis, & ultimam n̄ ē a cibis exultare a p̄fendo, q̄d temp̄ consipit ut pars adijacentis p̄ri & sp̄ci contracta; quis n̄o est sp̄ci temp̄ consipit ipsi p̄ meū subiectus, et cibis contractis tēcām exhibet in inferiorum ideoq; circuite in fide in fiducia.

Dubitabili 6. Quāda ponantur in dōstro & in contraria fide? Si ponit in dōstro, q̄d sic p̄stant ut desunt inferioribus, et ideo s̄t̄s & op̄t̄s. Cuncti iuxtam q̄d eī insperat, ita iustum.

Obij. Cetera in dōstro n̄ ē in comp̄to. q̄d sic n̄ ponuntur in fide. Hęc ratiōne, hinc n̄. comp̄ta entia ratiōne alteri si n̄ ordinem vultus adiuvant; si dōstro, n̄ t̄r̄ fallunt; illo unum p̄le sit p̄ auens. Vide Sc̄ar. q̄d. q̄d. sed n̄o n̄o u. Sub. cap. 4. n̄o p̄nt̄s que 2. n̄o 31. et alios quos alegat.

Ad pap̄t̄ 8. de SUBSIDIA.

Disputatio 1a.

Subsidia & de exco q̄d subsidet aliis, & exco q̄d suscitat id ē in te & p̄ te existat et in hoc dñi Deo sit uirtus eius.

Secundū prima.

Si consistat frāt̄is ratiōne subsidia in loco?

Extere p̄le n̄t̄ dicunt ē, q̄m ita ē extra suā casū, ut postulat n̄ in hanc extare n̄o in alio n̄t̄ abilia ē q̄m ita ē extra suā casū, ut postulat in p̄fere: ē autē in hōrenā ē ē in alio n̄ ubi partem, id ē n̄ compōnendū unum p̄le sit p̄ auens.

Nāo igit̄ frāt̄is subsidia possit sump̄t̄ur n̄ constitut in auct̄ate neceſſitudinali, extra p̄le. Pēt̄go. q̄d auct̄as subsidia p̄le ē congrētū. Subsidia, pondens à libera dei uite. In rē n̄ p̄ole consipit, s̄in sua estia, subsidia n̄o p̄t̄ conuigi in auct̄ate extia. q̄d est. De capitulai nati p̄t̄ q̄d hu-

Subia est quod potiusum: affectio vero ad extensum est quod negum: atque etiam potius
in potest constare in aliis negari: ex est.

Dico quod recte statim subiecto iustitia contumere impedit
sit ens cui debet obligatio natus causis quod exponit in proprietas a tali enti-
tate positiva immo resultant. Ita dicitur secundus genitus cap 22 et 3000
fere I.P. et si quod ipsa rei contumelie in eo quod est prius in talium sit in subiecto
prior est enim cui debet obligatio quod ipsa ratio ad extirpanda et aliis
nudis quod est.

*Quibus quicunque contrahabitis ad futuram. Quo contrahiri non
etiam unum compatum estis in loco septentriōnem consulete ens. An con-
trahis quicunq; compatum quod est in Scholē, tunc ens cui debet optio ad ex-
tentia sit. Sed an decontractive estis ad alia genita partia.*

Quibus & hac rōc cōs. Subrā sit angū? Taffē q̄'cōs. Dō
et Cris. Subrā Complectēt in Completis. s̄t ad Dōmū et trias. ad Comp-
tum et in Comptum n. dali uocum sit angū. q̄' talis ē illa rō.

9. (Sexto 2.)

¹¹⁵ **C**aptio ad extensum est locis sibus sufficiat, et quoniam hoc est?
Captio ad extensum est in propria habeat et in illius proprietatis et in propria
locis omni, utrum ac semper. Quod illius quod est in universitate in hunc est habeat
eius natus debet extra quod est in in aliis quod captio ad extensum est in proprietatis
sibus: et non proprietas est in nullis regibz sutoria si creata, si intro-
ducta, si rata, si modalis in quatuor captio ad debet, et cui non locis natus, sed ad
proprietatem qui haec potest regibz est sufficit, qd est.

¶ Et ad argum dari in Deo ap̄t̄m ad intenti v̄ mō sumptum, illam q̄ ab ali separari neḡt̄, q̄ t̄l n̄ s̄l, concipi in Deo privicia, q̄ qualis extra ē et effia Dei: q̄m ap̄t̄o q̄, calū enīc ut h̄t roabilis regit concipi ut prior in h̄c, q̄m ipsa estia hoīs, q̄ d̄vā ita uāl, ut in-

nulllo rois sit enim dicere in hoc signo rois clavis in Deo apostolo ad exten-
si, et aeterni in tali signo non concipi eius extra auctoritatem: quoniam enim nullum
signo rois potest concipi in Deo apostolo videtur esse Deus, et ut habeat hanc efficiam
priorum ipsius Deo, et eius est haec auctoritas.

Sed contra hoc ad illuminandum in Die semper coniunctio su-
orum, et tunc est prior illa prioritate nra: quia per nos ad extensam inspecionem signi
coniunctio; his autem poterit concipi prior illa. Hoc enim omnis quod postea ad im-
minutum in Sole est a figura, et secundum auctoritatem postea non est coniunctio; his autem;
postea in Deo ad extensam et logicam degrem illarum, quod semper est coniunctio; his autem.

Hic Dicitur: Post generacionem in hoc aeterno semper coniunctio ex re-
nra auctoritate sua; et tunc potest concipi ut prior illa prioritate originalis: quod
Si apostoli ad extensam in Deo semper sit coniunctio; qualem extra apostolice sententiae
est prior illa. Ante postularem dictam et super. Et trin. tom. 3. lib. 6. cap.
8. Vnde etiam secundum disp. 163. no. 3. et D. Th. 1. fecebat que est. art. 4. dicitur
Deo non habet nisi gloria producta, sed est in gloriam aeternalium quod est produc-
tionum, participationem est ratio primorum non quod participationem est huius dinae; sed est ip-
sa estia dina producta in gloria producta, quod non probbo. Sed sufficere ex misericordia
trinitatis est sagittis dicta.

Fiat arguimus quod? Nonne contra hoc dicitur est quod hoc prius in
Deo quod est concipi ut prior originale sua generatione, quod aeterna generatione
ab illa procedit ut est prior ratione et participationis. Namque quod ab aliis he pro-
cedat illius supponere videtur; ab eo apostoli ad extensem est quod aeternum regnat
et quod dicitur quod nullum modo censeri propter eum, id est non potest concipi ut prior
est hoc in illa quam non refutaria est. Deus habet vel non est Deus non concipi
prior illa.

Hic Tertius. Quia dina potest concipi ut prior dina attributus
est tunc dina attributus habet et est haec Dei. quod prius extra Dei sibi attribu-
ta est, apostoli ad extensem concipi prior illa. Si vero dicens est ha-
ciam ex apostoli cognitam non potest concipi quod postulatur coniunctio prior
est dina attributus. Si vero estiam dina non potest concipi ut prius
attributus, quod attributus in deo quoniam habet et est haec Dei concipi potest
quod inter proprietatem posteriorum a re, non miti merito si non con-
cipiatur ut prior illius; at extra dina non potest concipi ut aliqua prius
ens ab apostoli ad extensem; sed concipiatur ut est est haec immo ut quod con-
ciens dina estiam, ita ut est haec non potest cogitari quod extra ex-

¶ Si cognati, nec e i un nullo mo apbi ad extenam pote in Deo
exp. Si cogniti qm et auctor existit exp. Si cognati.

Constat qd ex dictis dari in Deo apbi ad extenam pote, qd
fratris coniunctio mit p aliud, qm qd agri in regnatio; si fuit atri,
e ipsa estia et ex ista circa. In fratre summa e oda regis, ab
acto ut talis nec dicit pfectioem, nec illam assert. Fuit autem qd dicit
totam pfectioem qm dicit estia et extra dina. In qd. 77. dorem.
qd illa sunt frati in Deo dicere pfectioem, logantes qd potius est n
de negatis, et hie e, qd potiusum qd e in Deo dicit pfectioem.

Diligens fratibus qd sp. dicitur n agri in Deo piam ad ea
qd sunt ad dina illuminans ee et pia phia, s et qd regis, qd regis qd
ab aii; n uo et illis qd ab aii nequeunt separari. Deo n n regnat ee
Deum, ee sain cam, ee ubique est. Sic qd illi n regnat ex parte.

¶ In 2o stat apbi ad extenam pote in pietate ipso auxili-
tia cui ratio coniuncta e nego in herentia. Ita fuit qd. et p qd
extre pte includit duo unum potiusum id e ee extra cij, aliud negi.
Iti n ee in alio. Ita fratre debet ee proportionata effici fratre; qd e effici hie
pim potiusum, pim negis, fratre erit extra pte, negi in herentia. Don-
s qd aii debet ex ego correspondere hie pote. Ita nullus debet ppias
apbi ad extenam pte qm extra potiusa qui anoxia e nego in heren-
tia, qd est. Hac uo nego aum apbi ad extenam n conflat ut conseq-
ui que nario debet. Qd roate conseqti nego irroati.

¶ In 3o. Extra pte aii potius, qd n pot e aii apbi ad ex-
tentia, qd e qd negum, fieri n et able ut pia nega aum efficiat poti-
usum. Mea contra qd tunc sit aii potiusum piam regis potiusum
qm ab illa procedit p uum et ratem inservium. Hie qd ad ex-
tentiam n e la inservens in auxilium cariam: procedit qd auxilium extra
pte ab illa apbi, in qntum estia sub tali apbi se auxili, et ponit extra
lai.

¶ Contra estia sub tali apbi in qd n uo caria. qd p hibstiam
pedes qd subiam auxil extenam comple, et intocabit. In complebit
et n intonati qd extenam pte; qd hoc qd e poni extra cij hie ab extenam
et compri usponio, qd in hibia prius e extenam pte qm hibstia, ut pte in
hibe. ¶ In 4o. Hie n prius hie extenam pte, qm hibstiam sat pri-
oritate croi, ut super exma et incarne, qd extenam pte baii apbi.

ad extenſorū rū ſubſtanciā

Diles aduersi nō illigiti sē autrū in alio nō p̄ihærentiam; q̄d
ubiq̄ illigiti autrū eē p̄le, nō ſubſtanciam. Negati contiūl dixit nō ē q̄ extenſor
autrū in alio ē uetus tm efficiens complectus et ultimatus p̄fueniens
ab una tm frā, q̄d ē ab in p̄hærentia; at rū extenſor autrū p̄le ultimatus et q̄d
ultimatus dunt duos efficiens p̄tentiū in re ſeparabiles p̄venientes iū dixit frā,
quoniam primus ē extenſor p̄le complectus, et nū p̄menit à ſubſtanciā; quia com-
parati autrū in p̄hærentia alijs, n̄ iū 2: q̄d ē extenſor p̄le n̄ complectus et p̄e
ne hunc eē extra caſi tato ibi ei nari. Sit annexa negatio in p̄hærentia, et
hic n̄ p̄t p̄venire à ſubſtanciā rū dixi.

Diles linea ē trata negt. et th̄ q̄d huc indiget trō p̄tibis p̄-
to ſubſtanciā ultimatus et p̄titive trōbū p̄le ſubſtanciā autrū exaltat p̄le p̄tentiam
q̄d ultimatus ſubſtanciā indigebit ut comp̄tū p̄le exaltat. Namq̄ ſubſtanciā
p̄tare ſubſtanciā in dīcere ſubſtanciā ut ultimatus ut p̄le exaltat, q̄d ſubſtanciā adm̄y.
n̄ p̄tare rū extenſor n̄ iū aūm aptitū ad extenſor q̄d p̄tare erat. Ma-
nus q̄d: rū extenſor autrū eē hunc aptitudinis ad extenſorū p̄le. Vider-
etur. Sup̄ allegatum.

S'Ultio. 3a

D' ſubſtanciā bene definiatā ens p̄ſe existens.
Paff. q̄d q̄d ſe n̄ h̄it p̄prium q̄d et ſubſtanciā optimè explicabit p̄ primam
m̄nū p̄prium, ſed ſubſtanciā uile humilia n̄ h̄it q̄d p̄prium, et ſubſtanciā
n̄ extenſor p̄le ē prima eius p̄prietatis; q̄d optimū dī ens p̄le extenſor. ſe
n̄ in alio tangit in ſubſtanciā in hæſionis. Hocq̄ negatio procedat de aptitudi-
nati caſa; nam extenſor autrū ſit longior n̄ p̄te eē p̄prietatis. Cale-
bi defiōem ſit q̄d efficiens, ſit diſcripbita, ut pote q̄d tradaci p̄ p̄prietem.

Oblig. 10. Dependere aīa mati. I dependere a ſubſtanciā in hæſiois;
ſe frā mati ſubſtanciā ita dependet a caſa mati, q̄d defiō n̄ complikit oī
ſubſtanciā. I lone ſtām matra dependere a ſubſtanciā, neg. th̄ dependere a ſub-
ſtanciā in hæſiois, ad hoc n̄ regi ut frā dependens efficiens ſuueniatur
cum ſubſtanciā, frā nō mati efficiens; ſubſtanciā ſit p̄tans totius comp̄tū
p̄le.

Diles ſi Deus conuenerat in grā caſa mati frā ſubſtanciā pendlitudo
enoblect, ad eo, ut a ſubſtanciā in hæſiois. Qāmiffo ante q̄d q̄d autrū, neg. cont.
Maii ē q̄d tene ſit frā q̄d caſa mati a ſubſtanciā pendet ab illo, ut a ſubſtanciā in hæſiois
q̄d q̄d in illa p̄prietate ſuueniatur, et p̄bſtentiā, at in eo caſi frā ſubſtanciā

44
n' uelipit in deo, ut qd illo bñ substantiaret, substantio nō sine
receptore nō sufficit ad pessimum latum in hoc loco.

Q. D. Ne refugiat subiecta inherere, qd nō benedictus ens
p. extens. qd emitendo animi, et neg. cont. qd tū subiecta potest dicitur in-
herere, qd hinc illi debet extens. qd sicut et est extens in alio tempore debet illi,
qd uis dicitur auctoritate extens.

O. Qd suus argu. qd res & subiecta potest dicitur in herere? Ne
q. I. Ent. cōsider. I. qd. Sufficit pars mīhi probobius uidetur. Hoc tenet so-
lus vñ t. diff. qd que. i. art. t. et alijs. Qm tñ ut probem atq. v. priu-
ilium mestrum: impossibile est iste sit ex et non ex, hunc herere scim, hanxi-
rem nō potest herere habere nō estiam, le frām, et hī nego. cūstodis p. p. qd
sequenti magnifica impliāō. Solut. D. id iōlē nō dari nō ratiōne
rei eōt nō auctor. hoc posito.

P. Act. 1. nulla legi contradiccio ex eo qd subiecta in herere, ex
dicitur potest in herere. D. Quem dicitur qd est subiectus, qd est subiecta
dicitur potest inherere, i. nō debet disper rāo. Reliquis probobius suffi-
cito; qd extensio argu. corrobora. vñ suus op̄io.

O. qd. 1. 3. loc. II. Quos legi suar. in M. cōf. 3. 1. l. 2. 2.
nō j. et exp̄ellit a in carnē cōf. ut. l. 2. 2. q. 3. Nō omittit, post meū.
Subiecta in herere est subiecta qd est extens. et nō est subiecta qd est inherente.
q. cum sequatur impliāō em i. nō potest subiectam dicitur in herere. I. que-
yāzū. t. qd extens. qd est extens. et sit extens in alio, qd nō impliāō; it nō
subiectam potest sit ex album et nigrum ex qd nulla legi contradiccio: qd nō
miti subiectam eōt nō, sic in nro latu: tunc n. Subiecta natrū cōt. p. cōtabit
et sup natrū ihereret

O. qd. 2. Subiecta sile ipsam exat qd. qd nō potest extens in
alio. qd probare potest argu. nō potest subiectam sile ipsam extens in alio,
qd libenter datur, qd probare tñ nō potest extens in alio qd frām suffici-
bitum, nempe qd in parentiam, ut nō legi ex eo qd deus qd p. et im-
m. i. uicibus uideat et qd p. p. exp̄ressagn.

O. qd. 3. Negatio inherentie fundatur imm. in catib, qd est ita
is. qd subiecta. Sit nego, qd imm. fundatur in effia nec dicitur sibi obviu. qd
subiecta et qd inherere: qd hamillebus frām extens, et conseruari i. qd im-
pliāō, et dixerit sit in hilo nego, et frām negata, qd nō minus depon-
nat. Et hoc argu. i. in hac mā inadūctibile, vñ illorū mā quoq.

perim tueri. Ad illud ut facile iete come. mai et min, et neg. contia.
q: c: si sitia in haec adhuc regio in hereditate permanebat in extia, ut
n. extia regiom inherenteret, et id in hereditate, et si in hereditate, adhuc
conseruaret regiom inherenteret, q: talis extia inhaerens p: in heren-
tia ut planum e. Declarabitur expto. No n. regiom hie albedini fructu
imme in illius estia, q: hie n: e. neg. e. pot. absens, et quod omnis p:
t' herie albedinem, et eo absens; hie extia q: regiom hie inhaer-
tia p: in hereditate, q: heret in hereditate e. pot.
t' dinitus herie inherenteriam, et s: illam in herere, est mihi vici
magnificum.

Hinc deceptus extiam p: inhere in hie regiom extendi
in alio quins n: q: dinitus pot. tolli; ut vobis regio nigredinis q: in
albedo inservit in hie paarensum nigredinis, ut vobis concedunt
e.

S. C. H. 4

Si debi aliqua sitia q: natr inhaerere postulet?
P: neq: ut vobis tenent eis, et si quis q: negant p: sitia in hereditate
ut haerere. pr: facile. Improbabile e. p: autem q: natr postulet p: extere reg.
improbabile e. hibria, q: natr postulet in haerere. P: an si optio ad ex-
tentia p: e. ia proprieas sitia ab illa oio inseparabilis: de si pot. dan-
allens q: natr postulet extere p:; q: eet alios ut suffici, et n: eet
allens, q: postulant p: extere. q: eet Contra vio in extere curdens; q: si
sitia p: postulant in herenteriam iam h: eet sitia ut alios, q: ap-
p: ut ad inherenteria e. proprieas q: mo aliis; et sic eet sitia ut suffici,
et n: eet sitia, q: postulant in haerere q: e. proprium aliis.

Oui. In sitia p: dinitus inhaerere, hie hie matrem apti-
em ad inherenteriam, ex aii n. bene p: oia. Atque. Si argum. hie probare
ri insititia p: oia obiectum ad inherenteria n. vio statim, q: erat probante,
ex eis n. q: Petrus dum mortuus pot. dinitibus resurgere n. vio legi hererat
p: oia ad rehersandam ut p:.

Argubis t' ubi datus eja obiectus q: ad e. natr. p: s: p: obiectum
q: si sitia hie obiectum p: oia ad in haerentia, hie p: oia dicitur natr
P: an, q: ino itus crebat hie p: oia obiectum ad uictorem P: et ad a-
lios aii signatis, q: ad illos hie p: oia natr lat. inhaerentiam; hibria
proportionum natr i. illis, q: p: uitaless hie, q: et. Q: neg. an si ad p:

46
hunc diles nec istum nec apia pōis, q̄ oblati eleuantur, hinc pōis
natum nec ē inchoatq; ad cuius signat. Num quod e cuius ē intelectu
postulare expiatio pōculi ab ipsi pōis significab; ut nō in ipsis pōis null
la sufficiens capacitas ad illos pōculenos q̄nus signat hanc.

Constab; Hic autem supradictus magis postulans fieri ab una
pōis, qm̄ ab alia. Reg; aīis uictoriis P. postulat fieri ab ita, nā ruita, et
ē ē cuius amoris beatifici uotum postulat, nā istum; qd; signum ē dari
in ipsis pōis aliquam proportionem natum ex illis. Et longe qd; illius pōis
pōis pōe exuagri ex pōculenam aīim uictoriis, nā uō amoris. Postulat ē
ad soluendum uox aīim apōris, nā uictoriis; qd; in ipsis pōis dicit apōris
qd; talis aīis. Si lōcū pōcīt aīis postulare māgī fieri ab una pōis,
qm̄ ab alia, immo nec aīinibus pōe ab fieri, qd; tū nā sequi hōc pōis, na
tem aliquam proportionem ē illis; hinc ex ordinis supradictis, ad quem nō pot
ordi nari pōis natū. qd; ad coruim aīis bene probari nā dari enīis
pōis refugianib; actales aīis; qd; probari tū dari pōam natūm aīis
pōis, qd; trāt probandam; ex nā refugianib; nā nā bene utrōq; pōe,
ut pōe in hoc cōte, qd; hīc ex refugianib; ut mirabiliter uideatur, nā ut
tū pōam natūm, sib; mirabiliter supradictis.

Instab; adhuc, legi ex hoc qd; unque pōam pōe eleuari
ad quoscunq; aīis signat; tōis autē pōam, qd; secreta pōi oculūm qu
dire, et quidam uideat, et hīc abhīc; qd; est. qd; neq; sequellam
qd; ut aīis, illa pōt pōe pōit eleuari, qd; nā hīc refugianib; i; aīis
ad quos eleuantur; oculus autē refugianib; hīc; audire, tū ē qu
vīs oīs uīs refugia nō in hoc certib; qd; exūs refugiat; qd; illa qd;
qd; ē uīs uīs, auris uīs; qd; in illo, qd; nā ē audibile, uībile nā ē obtuso
bile, quādib; uīs ē obtūm auris; ideo nerūra hanūm pōis pōe eleu
ari ad aīis alborius exēre; extra suūmē dūam, qd; in tūmē in illa
līpī eleuantur ad uictoriū P. nec in uītū qd; eleuantur ad amorem beat
ificium; qd; adhīc istū illūs, et uītū om̄at, et qd; lōcū eleuantur pōis
a dīta natū, et nā feruntur extra illā, ut ferrentur oculūs audire,
et auris si uideret.

Obij. Dr. Dab; alteris cui aīis faib; natū complicit apōis ad est
entūm sit. qd; dari pōerib; sitūa qui natū sitūa in hīc; apōis in
aīe creatūra sitūa, et in nō extēndit pōe altūm sitūa euītū. qd; est. qd;
In primis aīem creatūram sitūa qd; ordinem ad apōis hīc noctū